

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14855

гр. София, 17.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
закрито заседание на 17.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

като разглежда дело номер **4450** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Производството е образувано по жалба на Д. Х. Д. от [населено място] срещу заповед № 8121к-7208/06.04.2026 г. на Министъра на МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на основание чл. 204, т. 1 от ЗМВР, 197, ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 2 от ЗМВР, чл. 194, ал. 2, т. 3 и т. 4 от ЗМВР, чл. 203, ал. 1, т. 7, предл. второ, алт. първа и т. 13 от ЗМВР и чл. 226, ал. 1 т. 8 от ЗМВР и служебното му правоотношение е прекратено.

По силата на чл. 231, ал. 2 от ЗМВР, подаването на жалба по ал. 1 не спира изпълнението на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение.

Към жалбата срещу заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и прекратяване на служебното правоотношение жалбоподателят е приложил молба, с която иск по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. ал. 2 от АПК спиране изпълнението на административния акт. Обосновават се доводи от социално-битов характер, свързани с обслужване на ипотека на жилище и евентуалните негативни последици от спиране на плащанията по кредита.

Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК съдът не обсъжда материално-правната законосъобразност на акта, чието предварително изпълнение се иска да бъде спряно, доколкото това следва да се обсъди в производството по жалбата срещу него.

Правилото на чл. 166, ал. 1 от АПК предвижда, че жалбата спира изпълнението на административния акт. Предвид различния характер на административните правоотношения и

ценностите, които те защитават, АПК допуска изключения от посоченото правило, по-конкретно – по силата на изрично разпореждане на административния орган в акта да бъде включено разпореждане за предварителното му изпълнение, или това да стане по силата изрична законова разпоредба. Първата хипотеза е уредена в чл. 60, ал. 1 от АПК, втората в съответния материален закон. Общото и при двете хипотези е, че предварителното изпълнение се допуска за да се осигури защитата на особено важни обществени отношения, което законодателят поставя по ценност пред личните интереси на участващите в административния процес. Чл. 60, ал. 1 от АПК допуска и изключение, което позволява предварителното изпълнение да се допусне от административния орган и за да се осигурят лични интереси на участващия в административния процес, но срещу предоставяне на гаранция, какъвто не е настоящият случай.

Когато предварителното изпълнение е допуснато с разпореждане на административния орган на основание чл. 60, ал.1 от АПК, то това разпореждане се обжалва по реда на чл. 60, ал. 5 от АПК – в 3-девен срок от съобщаване на разпореждането. Този ред не изключва процедурата по чл. 166, ал. 2 от АПК, която може да се инициира при всяко положение на делото по оспорване на административния акт до влизане в сила на решението.

Както се посочи, в конкретния случай предварителното изпълнение на административния акт е допуснато по силата на закона, който не изключва съдебен контрол на предварителното изпълнение, като съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. В този случай критерий за отмяна на предварителното изпълнение е установяването на възможност на жалбоподателя да се причини значителна или трудно поправима вреда. Чл. 166, ал. 2, изр. последно от АПК въвежда и задължително условие искането за спиране да се основава на нови факти, доколкото първоначалната фактическа обстановка е следвало да се релевира в производството по чл. 60, ал. 5 от АПК. Това изискване за нови факти, обаче, не може да се поставя, когато производството по чл. 166, ал. 2 от АПК е във връзка с разпоредбата на ал. 4 от цитираната норма, която разпоредба предвижда хипотезата на допуснато предварително изпълнение по силата на закона. Това е така, доколкото, когато предварителното изпълнение е допуснато по силата на съответния материален закон, то е неотнормирано производството по чл. 60, ал. 5 от АПК и фактическата обстановка, на която се иска спирането, се отнася до съда за пръв път по реда на ал. 4 във вр. ал. 2 от чл. 166 от АПК. Следователно, в тези случаи, критерии за уважаване на искането за спиране на предварителното изпълнение по закон, са тези по 166, ал. 2 от АПК. По-конкретно – това е вероятността от настъпване на значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателя, съпоставена с критерия обществен интерес по общата норма на чл. 60, ал. 1 от АПК, към която препраща разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК.

Следва да се вземат предвид, обаче, мотивите на Определение № 582 от 16.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13988/2017 г., 5-членен с-в, докладчик съдията Д. М., според които искането за спиране на предварителното изпълнение на един индивидуален административен акт е средство за защита срещу ефекта, който предварителното изпълнение има върху субективното право, чиято защита се търси в съда чрез оспорването на индивидуалния административен акт. Правната възможност съдът да спре допуснатото предварително изпълнение е именно, за да не се накърнят непропорционално права и законни интереси на адресата на акта и да не настъпят за него значителни и трудно поправими вреди. Мярката е допустима тогава, когато органът, въпреки допуснатото предварително изпълнение, все още не е пристъпил към изпълнението. Тогава, когато преди сезирането на съда органът, въз основа на допуснатото предварително изпълнение, е изпълнил акта, искането е лишено от предмет. Завършеното изпълнение може само да се отмени,

каквато правомощие в производството по чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК не е предвидено. В посоченото производство съдът може само да спре допуснато по закон предварително изпълнение на оспорен акт, т.е. да предотврати изпълнението му. В настоящия случай, видно от доказателствата по делото, към датата на сезирането на съда с жалба срещу заповед рег. № 8121к-7208/06.04.2026 г. на министъра на вътрешните работи 06.04.2026 г. , тя вече е изпълнена. Заповедта е връчена на 07.04.2026 г. на същата дата и той е освободен от длъжност, считано от същия ден.

Изложеното води до извод, че към датата на сезиране на съда за искателят не е бил налице правен интерес от искането за спиране на изпълнението на акта, тъй като няма какво да бъде спряно - актът е изпълнен въз основа на предварителното изпълнение. Искането е недопустимо и съдът следва да го остави без разглеждане.

В заключение и само за пълнота следва да се посочи, че финансови затруднения от социално-битов характер не могат да обосноват значителна или трудно поправима вреда по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК от заповед за уволнение. Това е така от доколкото, от една страна уволненият има право на иск за обезщетение – чл. 237, ал. 1 от ЗМВР и от друга страна – обезщетението има лимитиран размер. От последното законово положение следва, че не могат да се обосновават значителни или трудно поправими имуществени вреди от необслужване на банкови кредити, доколкото обезщетението е лимитирано.

Въз основа на гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането по чл. 166, ал. 4 от АПК на Д. Х. Д. от [населено място] за спиране на предварителното изпълнение на заповед № 8121к-7208/06.04.2026 г. на Министъра на МВР.

Определението подлежи на обжалване в седмодневен срок от съобщаването му пред ВАС.